

İskender Cedid
Barnaba İncili ve Gerçekler

THE GOOD WAY • RIKON • SWITZERLAND

İskender Cedid

**Barnaba İncili
ve
Gerçekler**

SORU:

Mesih İnanlıları neden
Barnaba İncili'ni kabul etmiyorlar?

Bay A. K., Cizzin - Lübnan

“Barnaba İncili”nin kökeni

Şurası bir gerçek ki, “Barnaba İncili” diye bilinen kitabın Mesih inancıyla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Böyle bir “incil”in varlığından ilk söz eden kişi John Toland’dır. 1718’de basılan bir eserinde Toland, 1709 yılında Amsterdam’da keşfettiği bir ‘Yeni İncil’den söz eder ve ekler: “Bu bir Müslüman incili’dir...¹ Ancak Mesih İnancılıları arasında bilinmemektedir.”²

Müslüman dünyası, böyle bir “incil”in varlığından ilk kez, George Sale’in 1734’te basılan

¹ Bir başka yerde Toland, “Türk İncili” (Turkish Gospel) ifadesini kullanır.

² “...in the first place you’ll find the succinct history of a NEW GOSPEL, which I discover’d at Amsterdam, in the year 1709. It is a Mahometan Gospel, never before publicly made known among Christians, tho they have much talkt about the Mahometans acknowledging the Gospel” (J. Toland: *Nazareus: or, Jewish, Gentile, and Mahometan Christianity*, s.ii, Londra 1718).

Kuran çevirisi sayesinde haberdar oldu.³ Sale'in Kuran çevirisi uzun süre Müslüman yazarların "Barnaba İncili"ne dair tek kaynaklarıydı.⁴

"İncil" in orijinal dili İtalyancaymış!

"Barnabas İncili", gerçek İncil ile hiçbir ilgisi olmayan ve büyük ihtimalle 16. yüzyılın son çeyreğinde kaleme alınmış bir kitaptır. Bu uyduruk "İncil" biri İtalyanca, diğeri İspanyolca 2 yazmaya dayanmaktadır. İspanyolca yazmanın orijinali kayıptır. İspanyolca yazmanın kapağında, kitabın Mustafa de Aranda adında bir İspanyol Müslümanı tarafından İtalyanca-dan İspanyolcaya çevrildiği yazmaktadır.⁵

Papalık kütüphanesinden çalınmış

Rivayete göre rahip Fra Marino, birgün Papa Sixtus V. ile birlikte Papa'nın kütüphanesindeyken, Papa uykuya dalar. Bunun üzerine rahip Marino oyalanmak için elini bir kitaba

³ George Sale: *The Koran: or Alcoran of Mohammed*, Londra 1734.

⁴ Jan Slomp: *Pseudo-Barnabas in the Context of Muslim-Christian Apologetics*, s.111, Rawalpindi 1974.

⁵ Sale, s.ix.

uzatır. Elini ilk uzattığı kitap, çoktandır aradığı ‘Barnaba İncili’dir. Kitabı bulduğuna öylesine sevinmiştir ki, onu cübbesine gizler ve Papa uyanınca da, ondan izin isteyip bulunduğu ‘hazine’yle birlikte kütüphaneyi terk eder. Rahip Marino, bu incili okuyup Müslüman olur.⁶

İlk baskısı 1907 tarihli

“Barnaba İncili”nin normal okuyucularla karşılaştığı tarih çok daha geçtir. Laura ve Lonsdale Ragg 1907 yılında bu “incil”in İngilizce çevirisini İtalyanca metin eşliğinde yayınladılar.⁷ “Barnaba İncili” bu tarihten itibaren İslam dünyasında şöhret kazanmaya başlar. Sadece bir yıl sonra “incil”in Arapça çevirisi basılır.⁸ Müslüman yazarlar, misyonerlere karşı kaleme aldıkları makale ve kitaplarda sık sık bu “incil”den alıntılar yaparak Hz. Muhammed’in son peygamber; Kutsal Kitap’ın ise değiştirilmiş olduğunu kanıtlamaya çalışırlar.

⁶ A.g.y.

⁷ Lonsdale & Laura Ragg: *The Gospel of Barnabas. Edited and translated from the Italian MS. in the Imperial Library at Vienna*, Oxford 1907.

⁸ Halil Sa’ade: *İncilu Barnaba*, Kahire 1908.

Çoğu Müslüman'ın düştüğü yanlış

Gerçekten de, “Barnaba İncili”nde Hz. Muhammed’in son peygamber olduğu açıkça ifade edilmektedir. Dolayısıyla kimi Müslümanlar, bu “incil”in Kuran’da sözü edilen gerçek incil olduğu kanısındadırlar. Nitekim Kuran’daki bir ayete göre Hz. Muhammed’in adı hem Tevrat’ta, hem de İncil’de geçmekteydi.⁹ “Barnaba İncili”nde Hz. Muhammed’ten son peygamber olarak söz edildiğine göre, “Barnaba İncili” gerçek İncil miydi?

İlk bakışta İslam’ın öğretisini savunduğu izlenimini verdiği için olsa gerek “Barnaba İncili”, birçok Müslüman tarafından ne yazık ki ciddiye alınmıştır ve bu durum halen devam etmektedir. Şimdi bu “incil”in Kutsal Kitap’la hiçbir ilgisinin bulunmadığını, uyduruk ve düzmece bir kitap olduğunu kanıtlarıyla ortaya koyalım:

⁹ Kuran, 7:157.

16. yüzyıla kadar bilinmiyordu

“Barnaba İncil”i diye bir kitabın varlığı, 16. yüzyıla kadar bilinmiyordu. Aksi takdirde, Müslüman bilginler Mesih inancına ve İncil’e dair yazdıkları eserlerde bu ‘incil’den söz ederlerdi. Mes’udi’nin¹⁰, İbn Kesir’in¹¹, Şehrestani’nin¹², İbn Hazm’ın¹³ ve İbn Teymiyye’nin¹⁴ eserlerini incelediğimizde bu bilginlerin sadece Matta, Markos, Luka ve Yuhanna’dan İncil yazarları olarak söz ettiklerini görürüz.

Tarihleri İslam’ın çok öncesine giden Kutsal Kitap yazmaları arasında “Barnaba İncil”i adında bir incil’e rastlamadığımız gibi kilise liderlerinin hazırladıkları listelerde de böyle bir adı görememekteyiz.

¹⁰ Ebu’l-Hasan el-Mes’udi: *Murucu’z-Zeheb ve Ma’adinu’l-Cevher*, I-II, Kahire 1938.

¹¹ Ebu’l-Fida b. Kesir: *El-Bidaye ve’n-Nihaye*, I-IX, Kahire 1932.

¹² Muhammed b. Abdilkerim eş-Şehrestani: *Kitabu’l-Milel ve’n-Nihal*, I-II, Kahire 1961.

¹³ Ali b. Ahmed b. Hazm: *El-Fisal fi’l-Ehva ve’l-Milel ve’n-Nihal*, I-V, Kahire 1899.

¹⁴ Takiyuddin b. Teymiyye: *El-Cevabu’s-Sahih li-men beddele Dine’l-Mesih*, I-IV, Kahire 1964.

Yazarın Müslüman olduğu görülüyor

“Barnaba İncili”ni üstünkörü bir biçimde okuyan kişi, bu “incil”in Müslüman biri tarafından yazıldığını rahatlıkla farkeder. Örneğin bir yerde yazar Hz. Muhammed’i, İsa Mesih’ten üstün gördüğünü şöyle belli ediyor:

*“İsa dedi ki: ‘O’nu gördüğümde içim teselliyle doldu ve O’na, Ey Muhammed dedim, Tanrı seninle olsun. İzin ver, çarıklarının bağıını çözeyim; çünkü eğer bu mertebeye erişirsem büyük ve kutsal bir peygamber olmuş olurum.”*¹⁵

Bu “ayetler”den rahatlıkla anlıyoruz ki, “Barnaba İncili”nin yazarı Müslümanlığı kabul etmiş biri olmalı, zira hiçbir normal Müslüman İslam’ın peygamber kabul ettiği iki kişiyi böylesine konuşturmayacağı gibi, İsa Mesih’in de ancak Hz. Muhammed’e saygıda kusur etmediği takdirde, “peygamber”lik mertebesine ulaşacağını düşünmez.

Bir başka yerde “Barnaba İncili” yazarı İsa Mesih’e şu sözü yakıştırıyor: *“Onun (Hz. Mu-*

¹⁵ Barnaba, 44:30-31.

hammed'in) çarığının bağlarını çözmeye dahi layık olmadığım halde, bu yolla büyük bir nimet ve merhamete eriştim.”¹⁶

“Barnaba İncili”nin İslami kaynakları

“Gerçek incil” olduğu iddia edilen bu kitaptaki bazı “ayet”ler, yazarının beslendiği kaynakları ele vermesi açısından da hayli ilginçtir. Örneğin Hz. Muhammed’in övüldüğü bazı ayetler, Müslüman bilginlerin dahi ciddiye almadığı bazı kaynaklardaki efsaneleri andırmaktadır:

“İsa cevabında şöyle dedi: ‘Allah, Muhammed’e dedi ki: Sabret ey Muhammed, çünkü cenneti, dünyayı ve insanlardan sana bahşedeceğim büyük bir kalabalığı sırf senin için yaratmak istiyorum. Öyle ki, seni kutsayan kutsal olacak, seni lanetleyen lanetlenecektir. Seni dünyaya gönderdiğimde, kurtuluş elçim yapacağım ve sözün sadık olacaktır. Gök ve yer bile zaaf gösterebilir, ama senin imanın asla zaaf göstermeyecektir’. İsa, ‘O’nun mübarek adı Muhammed’tir’ dedi. İşte o anda kalabalık seslerini

¹⁶ Barnaba, 97:10.

yükselterek, 'Ey Allah!' dediler, 'elçini gönder! Ey Muhammed, dünyayı kurtarmak için çabuk gel!'"¹⁷

Bu satırların, Mesih İnanlısı yahut İsa Mesih'le karşılaşmış biri tarafından yazılması aklen ve mantıken mümkün değildir. Allah'ın Hz. Muhammed'e, "cenneti, dünyayı...senin için yaratacağım" şeklindeki hitabı, büyük bir ihtimalle doğruluğu şüpheli bir hadisten esinlenmiştir. Şii ve Sünni versiyonları bulunan bu hadiste Allah Hz. Muhammed'e "sen olmasaydın, alemleri (felekleri) yaratmazdım" diyor.¹⁸ "Ayetler"deki "kurtuluş elçisi", "ismin kutsal olsun", "çabuk gel" gibi tipik Hristiyan terminolojisine ait ifadeler de, yazarın daha evvel Hristiyan olduğunu ele veriyor.

¹⁷ Barnaba, 97:14-18.

¹⁸ El-Hakim el-Nisaburi: *el-Mustedrak ala's-Sahihayn*, c.2, s.671, Haydarabad 1916. Bu hadisin şii versiyonu şöyledir: "Sen olmasaydın evreni; Ali olmasa seni, Fat(ı)ma olmasa sizin ikinizi yaratmazdım" (Abdullah b. Nurillah el-İsfahani: *Avalimu'l-Ulum ve'l-Ma'arif ve'l-Ahval mine'l-Ayat ve'l-Ahbar ve'l-Akval*, s.26, Kum tarihsiz).

“Barnaba İncili”nde kelime-i şehadet

Bu düzme “incil”de, Müslüman olmanın şartı olan kelime-i şehadetten dahi söz edilmektedir. Üstelik Hz. Muhammed’e ilk iman eden kişinin ilk insan Adem olduğu ileri sürülmektedir:

“Adem ayağa kalktığında gökte bir yazının güneş gibi parıldadığını gördü: ‘La ilahe illallah Muhammedun Resulullah (Allah’tan başka tanrı yoktur; Muhammed Allah’ın elçisidir)’. Adem dedi ki: ‘Tanrım Rab sana şükrederim, çünkü lutfedip beni yarattın. Ama sana yalvarırım bana haber ver: ‘Muhammedun Resulullah’ ne demektir?’ ...Allah cevap verdi: ‘Ey kulum Adem! Bu, senden çok sonra dünyaya gelecek ve elçim olacak olan oğlundur. Her şeyi O’nun hatırı için yarattım. O geldiğinde, dünyaya ışık saçacaktır. O’nun nefsi, evren yaratılmadan altmış bin yıl önce göksel yüceliğe konulmuştu’. Adem, Allah’a yakardı: ‘Ya Rab bu sözleri ne olur elimin tırnaklarına yaz’. Allah bu yazıyı böylece ilk insana bahşetti. Sağ elin başparmağında ‘La ilahe illallah’, sol elin başparmağında

ise 'Muhammedun Resulullah' yazılıdır.'"¹⁹

Benzer hikaye bir başka bölümde de karşımıza çıkıyor: "Allah kendisini onlardan (Adem ve Havva) gizledi. Melek Mihail onları cennetten kovdu. Adem dönüp baktığında, kapıda şu yazıyı gördü: 'La ilahe illallah Muhammedun Resulullah'. O zaman Adem ağladı ve dedi ki: 'Ümit ederim ki, Allah Muhammed'i kısa zamanda gönderir. Gel ey Muhammed, kurtar bizi şu sıkıntıdan!'"²⁰

Bu laflar gerek içerik, gerek ruh bakımından İsfahani'nin²¹, Munevi'nin²², Kastallani'nin²³ ve benzerlerinin eserlerinde okuduğumuz Hz. Muhammed'e ilişkin abartılı hikayelerin kötü bir tekrarından ibarettir. Tüm bunlar "Barnaba İncili" yazarının asla Mesih'in Kutsal

¹⁹ Barnaba, 39:14-26.

²⁰ Barnaba, 41:29-31.

²¹ Ebu Nu'aym el-İsbahani: *Dela'ilu'n-Nubuvve*, Beyrut 1986.

²² Zeynuddin el-Munevi: *el-İthafatu's-Seniyye bi'l-Ahadisi'l-Kudsiyye*, Kahire 1979.

²³ Ahmed b. Muhammed el-Kastallani: *el-Mevahibu'l-Leduniyye bi'l-Minahi'l-Muhamediyye*, I-II, Kahire 1908.

Ruh'tan esinlenmiş öğrencilerinden biri olmayacağını açıkça belgelemektedir.

Yazar, sözde yaşadığı coğrafyadan habersiz

Bu uyduruk “incil” yazarının çok geç bir devirde yaşamış olduğunu kanıtlayan veriler de vardır. Örneğin yazarın başta Filistin olmak üzere sözünü ettiği yerleri tanımadığı anlaşılmaktadır:

“İsa Celile Gölü’ne gitti ve oradan kenti Nasıra’ya gitmek üzere bir tekneye bindi. O sırada denizde öyle bir fırtına patlak verdi ki, tekne az kalsın batacaktı.”²⁴

Nasıra herkesin bildiği üzere Celile’de yüksek bir tepenin üzerinde bulunan bir şehirdir. Oysa yazar, Nasıra’nın bir sahil kenti olduğunu sanıyor.

“Allah’ın Ninova’yı yok etmeye karar verdiğini hatırlayın. Çünkü O, bu kentte Allah’tan korkan tek bir kişi bulamamıştı. Bunun üzerine (Yunus) halktan korkusuna Tarsus’a kaçmaya kalkıştı.

²⁴ Barnaba, 20:1-2.

Fakat Allah onu denize attı. Bir balık (Yunus'u) yuttu ve onu Ninova yakınlarında ağzıyla kıyıya püskürttü.”²⁵

Bilindiği üzere Ninova, Asur İmparatorluğu'nun başkenti olup Dicle nehrinin doğu yakasında kuruluydu. “Barnaba İncili” yazarı ise, Ninova'nın Akdeniz'de bir kıyı kenti olduğunu sanıyor.

İsa Mesih'in hayatından da habersiz

Bu düzme “incil” yazarının İsa Mesih'in yaşamı hakkında da pek detaylı bilgi sahibi olmadığı göze çarpmaktadır:

“İsa doğduğunda Pilatus, Hanan ve Kayafa'nın kâhinlikleri döneminde valiydi.”²⁶ Bu doğru değildir, zira Pilatus İsa Mesih'in doğumundan 26 yıl sonra vali tayin edilmiş; Hanan milattan altı yıl sonra başkâhin seçilmiş; Kayafa ise milattan sekiz yıl sonra başkâhinliğe getirilmişti.

Uydurma “incil”in bir başka yerinde Mesih'in Davut neslinden değil, İsmail neslinden gele-

²⁵ Barnaba, 63:4-7.

²⁶ Barnaba, 3:2).

ceği, vadin de İshak'a değil, İsmail'e yapıldığını öne sürülüyor.²⁷

Gerçek İncil'i okuyanlar, bunun açık bir yanlış olduğunu kolayca görebilirler. Çünkü Mesih –beden bakımından– Yahuda boyundan ve Davut'un neslindedir.

Dinlerin hiçbirinde aslı olmayan hurafeler

“Barnaba İncili”nin bir başka ilginç özelliği, dinlerin hiçbirinde aslı olmayan birbirinden acaip hikayelerle dolu olmasıdır. Örneğin bunlardan biri, göbek sürresinin nasıl oluştuğunu anlatıyor:

“Allah Şeytan'ın peşinden gidenlere, 'tövbe edin, yaratıcınız olduğumu itiraf edin' dedi. Onlar ise şöyle cevap verdiler: 'Sana ettiğimiz secdeden tövbe ederiz, çünkü sen adil değilsin. Oysa Şeytan adildir. O suçsuzdur ve bizim rabbimizdir... Şeytan (oradan) ayrılırken, bir toprak kümesine tükürdü. Cebrail hemen o tükürüğü bir mik-

²⁷ Barnaba, 142:13.

tar toprakla birlikte oradan kaldırdı. İşte insanın göbeğindeki sürre böyle oluştu.”²⁸

İsa Mesih’i Şeytan ile Tanrı arasında aracı yapıyor

“Barnaba İncili”inde aktarılan garip hurafelerden birinde, İsa Mesih’e Şeytan ile Tanrı arasında adeta aracılık rolü biçiliyor:

“İsa cevap verip dedi ki: ‘Size doğrusunu söylüyorum; Şeytan’ın düşüşünü duyduğumda ona acıdım; hata etsin diye baştan çıkaracağı insan soyuna da acıdım. O nedenle dua ettim ve oruç tuttum. Tanrımız, meleği Cebrail aracılığıyla bana, Ne istiyorsun ey İsa, dileğin nedir? diye sordu. Dedim ki: Ey Rab, Şeytan’ın sebep olduğu kötülükleri biliyorsun. Onun fitnesi yüzünden yarattığın birçokları helak oluyor. Ona merhamet et ya Rab! Allah şu cevabı verdi: Ey İsa, bak onu affedeceğim. Bunun için tek şartım, Ey Tanrım Rab, günah işledim, beni affet demesidir. Bunu dediği takdirde, onu affedecek ve ilk haline döndüreceğim. İsa dedi ki: Bunu duyun-

²⁸ Barnaba, 35:25-27.

ca sevindim, çünkü onları barıştırdığımdan emindim.”

“Şeytan’ı yanıma çağırdım. Geldi, Senin için ne yapmam gerekiyor ey İsa? dedi. Ona şu karşılığı verdim: Ne yapacaksan, kendin için yapacaksın ey Şeytan. Senin hizmetini istiyor değilim. Seni sadece hakkında hayırlı olacak bir şeye davet ediyorum. Bunun üzerine Şeytan şu karşılığı verdi: Eğer hizmetimi istemiyorsan, ben de senin hizmetini istemiyorum. Çünkü senden daha şerefliyim. Sen bana hizmet etmeye layık değilsin, sen topraktan yaratıldın, ben ise ruhum.”²⁹

Hiçbir akli başında bir insan, şu hurafenin Tanrı’nın vahyettiği İncil’de olabileceğini kabul edemez. Çünkü isyan ettiğinde, Tanrı Şeytan’a öfkelenmiş ve onu huzurundan kovmuştu. Onunla barışmak üzere müzakerelere girmesi O’nun tanrısal yüceliğiyle bağdaşmaz. Ayrıca Mesih, baştan itibaren İblis’le amansız bir savaşa girmiştir. Kutsal Kitap’ta şu ayeti okuyoruz: **“Günah işleyen, İblis’tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemek-**

²⁹ Barnaba, 51:4-20.

tedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı” (1. Yuhanna, 3:8). Őu da var ki, Mesih'le girdiği savaŐta Şeytan asla Mesih'ten daha Şerefli olduğunu söylemeye cesaret edememiŐtir. Tam tersi, Kefernahum havrasında bir insandan çıkması için kendisine emrettiğinde haykırarak Şöyle demişti: “Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun? Bizi mahvetmeye mi geldin? **Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!**” (Luka, 4:34).

Kuran'dan ve Kuran tefsirlerinden alıntılar

“Barnaba İncili”ni kaleme alan kişinin çok büyük bir ihtimalle Müslümanlığa geçmiŐ bir Hristiyan olduğundan söz etmiŐtik. Her ne kadar bu Őahıs, zaman zaman ciddi İslam bilgilerinin reddettiği ve hurafe kabul ettiği bazı rivayetlere “incil”inde yer verse de, bazı konularda Kuran ve Kuran tefsirleriyle uyum içindedir. Bu konuların başında, İsa Mesih'in çarmıha gerilmediği, O'nun yerine bir baŐkasının çarmıha gerildiği iddiası gelir. Bu düzmece “incil”in 112. bölümünde gya İsa, đrencisi Barnaba'ya Őunları söylüyor:

“Bil ki, ey Barnaba, bu nedenle dikkatli olmak zorundayım. Öğrencilerimden biri beni otuz akçe karşılığında satacak. Ve şunu da kesin olarak biliyorum ki, beni satacak kişi benim adıma öldürülecek. Çünkü Allah beni yeryüzünden yükseltecek; hainin görünümünü ise değiştirecek. Böylece herkes onu ben sanacak. Gerçi o korkunç bir şekilde ölecek, fakat bu arada ben de uzun süre dünyada bunun utancıyla yaşayacağım. Fakat Allah’ın kutsal elçisi Muhammed geldiğinde bu utanç lekesi üzerimden kaldırılacak.”³⁰

Bu sözde “incil” ayetlerinin ardında, İslam’ın çarmıhı inkâr öğretisi yatmaktadır. Kuran’a göre İsa Mesih ne öldürülmüş, ne de çarmıha gerilmiştir:

“Bu bir de.... ‘Meryem oğlu İsa Mesih’i –Allah’ın elçisi– öldürdük’ demelerinden ötürüdür. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar, fakat onlara öyle göründü.”³¹

³⁰ Barnaba, 112:13-17.

³¹ Kuran, Nisa (4): 157

Ne var ki, Kuran “onlara öyle göründü”yle neyi kastettiğini açıklamamaktadır. Bu konu, Kuran tefsirlerinde aktarılan rivayetlerde ayrıntılı olarak anlatılmaktadır ve “Barnaba İncili” yazarının kaynaklarından biri de bu rivayetlerdir. Herhalde bu gibi İslam kaynaklı “ayetleri”nden olsa gerek, Toland, “Barnaba İncili”nin daha ilk bölümlerini okur okumaz bu kitabı bir tür “Müslüman incili” olarak nitelendirmiştir.³²

Kutsal Kitap’ın değiştirildiği iddiası

İslam’ın Mesih inancı hakkındaki bir başka temel öğretisi, Kutsal Kitap’ın değiştirildiği (tahrif) iddiasıdır. Değişik Kuran ayetlerinde³³ kısmen açıklamaya muhtaç tarzda ifade edilen bu iddia zamanla geliştirilmiştir. “Barnaba İncili”nin geç bir devirde, yani “tahrif” tezinin bugünkü biçimiyle artık yerleştiği bir dönemde kaleme alındığı, şu “ayet”lerden açıkça anlaşılmaktadır:

³² Toland, Nazarenus, a.g.e.

³³ Bakara (2):75; Nisa (4):46; Ma’ide (5):13, 41.

“İsa dedi ki: ‘Size doğrusunu söylüyorum; Musa’nın kitabından gerçek silinmeseydi, Allah babamız Davud’a ikinci kitabı vermezdi. Davud’un kitabını bozmasalardı, Allah bana incilini vermezdi. Çünkü Tanrımız Rab değişmez. O tüm insanlığa tek bir mesaj verdi. Allah Resulü geldiğinde, günahkârların kitabında bozduğu her şeyi ortadan kaldıracaktır (temizleyecek).”³⁴

Bu lafları ciddiye alacak olursak, İsa Mesih, Kutsal Kitap’ın tamamının bozuk olduğunu söylemiş oluyor. Oysa İsa Mesih gerçek İncil’de şöyle der:

“Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır”
(Matta 24:35).

“Barnaba İncili” Kuran’la da çelişiyor

Mesih inancı hakkında biraz bilgisi olan kişi, bu uyduruk “incil”in çok geç dönemlerde yazılmış bir kitap olduğunu hemen anlar. Mesih İnancılıları için konu son derece açıktır. “Bar-

³⁴ Barnaba, 124:8-10.

naba İncili”, her şeyden önce içerdiği gerçek İncil’e taban tabana ters öğretilerinden dolayı Mesih inancına karşı bir kitaptır. Bu “incil”in gerçek İncil’le çelişen yanlarını birkaç örnekle daha önce belirttik.

Fakat bu uyduruk “incil”, Müslümanlar için de pek yararlı bir kitap değildir. En azından Müslümanlar, bu düzmece kitabın “gerçek incil” olduğunu iddia etmeden önce, oturup dikkatlice düşünmelidirler: Çünkü “Barnaba İncili”, Kuran’la da çelişen bir kitaptır. Bunu birkaç örnekle belgeleyelim:

Meryem’in sancısız doğumu

“Barnaba İncili”ne göre Meryem, İsa Mesih’i sancısız bir biçimde dünyaya getirmiştir: *“Yusuf, Sezar’ın emrettiği nüfus sayımında adını kaydettirmek için hamile olan karısıyla birlikte Nasıra’dan Celile’nin kasabalarından birine gitti. Beytlahm’e geldiklerinde, orada konaklayabilecekleri bir yer bulamadılar, çünkü (Beytlahm) küçük bir kasabaydı ve çok sayıda yabancısı vardı. Kasabayı terkedip çobanların konakladığı bir yere geldiler. Yusuf oradayken*

Meryem'in doğum anı geldi. Bakire'yi o an son derece parlak bir ışık kapladı ve Meryem, oğlunu acısız dünyaya getirdi.”³⁵

Oysa Kuran, Meryem'in acılar içinde İsa'yı doğurduğunu söylüyor: “*Meryem oğlana gebe kaldı; o haliyle uzak bir yere çekildi. Doğum sancısı onu bir hurma ağacının dibine gitmeye mecbur etti.”³⁶*

Tanrı'dan “baba” diye söz ediyor

İslam'a göre Tanrı'nın babalığından söz etmek kafirliktir. Oysa “Barnaba İncili” yazarının böyle bir kaygısı yok: “*Ne kadar bahtsızsın ey insan soyu! Tanrı seni oğlu olarak seçti, sana cenneti verdi; ama sen bedbaht Şeytan'ın eylemiyle Tanrı'nın öfkesine uğradın ve cennetten kovuldun.”³⁷*

Kuran, Tanrı'nın “Tanrı çocuk edindi diyenleri uyarmak için” Hz. Muhammed'i gönderdiğini belirtir.³⁸

³⁵ Barnaba, 3:5-10.

³⁶ Meryem (19): 22-23.

³⁷ Barnaba, 102:18-19.

³⁸ Kehf (15):4.

“Barnaba İncili” çok eşliliğe karşı!

İslam dini, erkeklerin dört eşe kadar evlenmelerine izin verirken, “Barnaba İncili”nde şu “ayet”i okuyoruz:

*“O halde erkek, Yaraticısının kendisine verdiği tek eşle yetinsin ve başka her kadını unutsun.”*³⁹

Oysa Kuran çok eşlilik hakkında şu ayeti içeriyor:

*“Eğer velisi olduğunuz mal sahibi yetim kızlarla evlenmekle onlara haksızlık yapmaktan korkarsanız, hoşunuza giden başka kadınlarla iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz.”*⁴⁰

İnsan ne derece özgürdür?

İslam’ın en yaygın inanç mezhepleri insanın kendi kaderini tayin konusunda tam bir özgürlüğe sahip olmadığına inanmaktadır. “Barnaba İncil”i bu noktada da Kuran’la çelişmektedir: *“Tanrı insanı yarattığında özgür olarak yarattı, ta ki, Tanrı’nın kendisine ihtiya-*

³⁹ Barnaba, 116:18).

⁴⁰ Nisa (4):3.

cı olmadığını görsün. Tıpkı cömertliğini göstermek ve kendisini daha çok sevmeleri için kölelerine özgürlük veren kral gibi.”⁴¹

Oysa Kuran bu konuda şöyle diyor: *“Her insanın boynuna işlediklerini dolarız ve kıyamet günü açılmış bulacağı Kitab’ı önüne çıkarırız.”⁴²*

Bu ayete ilişkin Kuran tefsirlerinde, Mucahid’ten şu rivayet aktarılır: *“Doğan her çocuğun boynunda bahtsız mı yoksa mutlu mu olacağı yazılıdır.”⁴³*

Cehennemde günahlı mümin kalmayacakmış

“Barnaba İncili” cehennem konusunda da ilginç bilgiler veriyor:

“O zaman Allah Resulü diyecek ki, Ey Rab, cehennemde yetmiş bin yıldan beri kalan imanlılar var. Rahmetin nerede ey Rab? Onları bu acı

⁴¹ Barnaba, 155:13.

⁴² İsra (17):13.

⁴³ Ebu Cafer Muhammed b. Cerir et-Taberi: *Cami’u’l-Beyan an Te’vili Ayi’l-Kur’an*, c.15, s.51, Kahire 1968.

cezalarından azat etmen için yalvarıyorum sana ey Rab! Bunun üzerine Allah, kendisine yakın dört meleğe cehenneme gidip Allah Resulü'nün dinine inanan herkesi çıkarmalarını ve onları cennete götürmelerini emreder.”⁴⁴

Bu “ayetler”, Kuran'ın af konusundaki ayetleriyle çelişmektedir, çünkü Kuran, “inkârcıların temelli kalacakları ateş”ten bahsetmektedir.⁴⁵

İsa, “Ben Mesih değilim!” diyor

“Barnaba İncili” yazarının Müslümanlığı kabul etmiş bir Hristiyan olduğu, İslam dini hakkındaki eksik bilgilerinden kolayca anlaşılıyor. Yazar, Hz. Muhammed'i öveceğim derken, -farkında olmadan- vahim yanlışlara da düşüyor. Bu düzmece “incil”in yazarı, İsa Mesih'e şu lafları yakıştırıyor:

“İsa itiraf ederek dedi ki: ‘Size doğrusunu söylüyorum; ben Mesih değilim’. Onlar bunun üzerine, ‘Sen o halde Elia mı, Yeremya mı yoksa evvelki peygamberlerden biri misin?’ dediler. İsa,

⁴⁴ Barnaba, 137:1-4.

⁴⁵ Ahzab (33): 64-65

'Asla!' dedi. 'Sen kimsin?' dediler, 'Söyle ki, bizi gönderenlere tanıklıkta bulunalım'. İsa, 'Ben' dedi, 'Yahudiye'de haykıran ve Rabb'in Resulü'nün (Muhammed) yolunu hazırlayın! diyenin sesiyim.'"⁴⁶

Oysa Kuran açık bir biçimde İsa'nın Mesih olduğunu kabul eder:

"Melekler demişti ki: 'Ey Meryem, Allah sana, Kendinden bir sözü, adı Meryem oğlu İsa olan Mesih'i, dünya ve ahirette şerefli ve Allah'a yakın kılınanlardan olarak müjdeler.'"⁴⁷

"Barnaba İncili" yazarı, bu düzmece "incil"inde gerçek İncil'in ilk dört bölümünün aklı sıra bir sentezini yapmaya çalışmış; Mesih İnancı'nın tüm temel öğretilerini İsa Mesih'in ağzından inkâr etmekle kalmamış; İsa Mesih'i, İslam'ın tasavvurlarına uygun, Hz. Muhammed'i müjdeleyen bir peygambere dönüştürmüştür. Yazar bu sahtekârlığı yaparken, Vaftizci Yahya'yı tarihten silmiş, daha doğrusu onun rolünü İsa Mesih'e vermiştir. Gerçek İncil'de Vaftizci

⁴⁶ Barnaba, 42:5-11.

⁴⁷ Al-i İmran (3): 45.

Yahya, İsa Mesih'in gelişini müjdelerken, bu düzmece "incil" İsa Mesih'e, Hz. Muhammed'i müjdeletmektedir.

Tanrı'dan dileğimiz "Barnaba İncili"yle ilgilenen insanların İsa Mesih'e ilişkin "İyi Haber" olan Gerçek İncil'le tanışmalarıdır.

**Diğer yayınlarımızdan birini
ücretsiz edinmek isterseniz:**

The Good Way • P.O.Box 66 • 8486 Rikon • Switzerland

www.the-good-way.com